

ОРЕЛЪТЪ И ЛИСИЦАТА.

(Басня).

Единъ орелъ и една лисица, слѣдъ като станяхъ голѣми приятели, съгласихъ се да живѣемъ заедно и пожелахъ да прѣкарватъ братски. Орелътъ си направи гнѣздото на върхътъ на едно дърво, а лисицата се настани съ малкитѣ си въ шумалака, на близо до него.

Единъ день лисицата бѣше отишла да си търси храна, а орела като не намбри—спустихъ се върху хресталакътъ, открадихъ малкитѣ на лисицата и съ тѣхъ нахрани орлетата си. Лисицата си дойде и, като се научи за станалото, бѣше по малко огорчена отъ смъртта на малкитѣ си, отъ колкото че ѝ бѣше невъзможно да си отмъсти, защото лисицата, като живѣеше на земята, не можеше да гони орелътъ, който хвърчи въ въздухътъ. Заради това, тя се сдружи съ лъвътъ и проклинаше своя неприятель—това което за слабитѣ е лесно нѣщо.

Слѣдъ малко врѣме, въ една нива принасяхъ въ жертва една коза; орелътъ се спустихъ отъ горѣ и открадихъ единъ късъ отъ жертвата съ разгорени въглени, и го занеси въ гнѣздото си. Въ това врѣме излѣзе силенъ вѣтъръ, гнѣздото се запали, пламакътъ се распространи и орлетата, като неможахъ да хвърчятъ, опекохъ се и паднахъ на земята. Лисицата се притечи и ги изѣди всички прѣдъ очитѣ на орелътъ.

Тази басня показва че тѣзи хора, които не почитатъ приятелството, макаръ и да отбѣгнатъ отмъщението на тѣзи, съ които сж злѣ постѣпили, защото сж слаби, нѣ не могатъ нѣкъ да избѣгнатъ отъ Божието наказание.